

De Ambitione

7

regnauit et multa mala cōmis-
sic.iii.Beguz. vii.Ahabia fuit
dne dñandi om̄e semen regnū
interfecit.uit Be.vi.Petrosome-
us ut obtineat regionē.symo-
nem et eius filios interfecit.t.
Mach.vltimo. Ambitiosi
semper mala et presumptuosa
desoliquuntur.Ideo haec presū
tuosa dicebat ut darec aliqs
populi istum sub manu mea
et auferē de medo ab ymisch
qd nō fecit. ut habetur Iudic.
iv.Elevabatur adorans dices
Ego regnabo. quod nō euent
postea tū.Beg.vi.Nabuchodo-
zor dixit cogitationē suam
in eo esse ut omnem terram suo
imperio subiungaret Iudic.it.
Dicebat seron faciā mthi no-
men et glorificabo in regno. et
debellabo iudā. et ipse fuit po-
stra debellatus.t.Mach.vii.

Ambitiosorum dominū et
eo transit diutino iudicto. Ideo
zambi q̄ occidit dñm suū ut
regnaret post eum.vii.diebus
tū regnauit. Ingressus est ei
palatū. et succendit se cū do-
mo regia et mortuus est in pec-
catis suis.vii.Reg.vii.Ptole-
meus regnū alexandri voluit
occupare ambitiose. sed parum

gaufus est. quia die tertia de-
fūctus ē.t. Mach.pt. Am-
bitiosi ut in plurimū sunt sy-
moniaci. Nam q̄ tā iasani suū
mum sacerdotium ambiebat.
Ideo promisit antiochō.cccxv
viii. casentia argēt et alia mul-
ta tamē modico tempore fui-
ctus est hoc honore. q̄ menela-
us. quem ipse ad antiochum
misera. sciat i se dictū sace-
dotium retorq̄re.t. Mach.viii.
Symon magus ambies pote-
statem dandi spiritū sanctum
volut illū pecunia compara-
re. Actu.vit. Ambitiosi et
superbi plus dolent de paucis
qui non honorant eos q̄ leten-
tur de multis qui eis obed-
ant et honorant eos.Talis fuit
Amō q̄ plus dolerat de mar-
docheo eum adorare nolente q̄
letaretur de alijs qui eū quoti-
die adorabat. Hester.v.

Lapitulum.7.

De amicitia.

Amici habere debent com-
mune gaudium.

Familiare colloquium.

Fidele obsequium.

Malitiae cedūm.

Salubrī consortium.

Lapitulū.7.

Amici ðbet

sibi cōmunicare gaudiā cōmūta tempora
ita et spiritualia bona. Ideo sa-
ban vocatis amicti fecit rāh
ecl nuptias et despōnsauit eis
ut habetur. Ge. xxix. Dilēxit
Dāuid tonathas sicut animā
sūa. et expollauit se tunica sua
et dedit ionathē. Reg. xvii. In
huius figurā absurdant dñs vīlē
cū iugitatis et cōsulūtū nobis
facere amicos de manōna int-
quittatis eis bona nostra com-
municando gratanter Lu. xvi.
Patens etiam exemplum de
iis qui vadit media nocte ad
amicūm. et sibi petit cōmu-
nicare pane. ut habetur. Lu. vi.

Amici Debent simūl habe-
re de suis negotijs secretum
colloquium. Ideo loquebatur
Dominus moysi de agendis
scutis solet sōq hō cū amico suo
Exo. xxvii. Vocauitamō amicōs
suis ad se. et expositū eis
magnitudinem diutiarum et
filterum turbam et prospera et
aduersa que reputabat se ha-
bere Heser. v. Tres amici iob
venerunt consolari eum et so-
qui feci. Job. ii. Saluator cū

De Amicitia

dilexit suos q̄ erant in mā-
do in fine dilexit eos et faciens
sermonē finaliter locutus ē eis
Job. viii. Amici Debent esse
fideles. et unus aliū nunq̄ de-
bet deserere. s̄ verbis et factis
tunc se inuare Ideo ruth dī-
xit neem quo perreveris per-
gam. et ubi studis stabo. Ruth
i. fidelis amicitia sed tūdīcre-
ta fuit. q̄ amiger scūlū mortu⁹
ē cū eo. i. Re. xxix. Oſcio dīxie
abner ad Dāuid. fac meū am-
icitias et erit manus mea tecū.
ii. Re. viii. Christ amicus Dāuid
fidelis. cū nō declinuit. sed dī-
spauit cōſiliū achitofel cōtra
eum. ii. Re. xvii. Fideles amic-
i et erat eleazar sūi corpus q̄ ei
cōſulebat ne pateretur. ii. Ma-
cha. vi. Amicitia tū malorū
est detestanda. q̄ semper tēdit
ad malum. Ideo propheta iehu
dīxit ad iōsaphat. H̄ts q̄ odes
rāt. dñm auxiliū prebes. et cur
eis amicitia nūgeris. tō trā dei
nō meritis. ii. Data. xix. Alchit
inus proditor factus amicus
Demetriū cōcitauit eum adue-
sus iudā. et fratres eius dīces
pōdit iudas amicos tuos. ut
habetur. ii. mach. xvii. Duo et
baldi et pessimi homines heros

La. 8.7.9. De amore dei et pxi. 8

des et psaltus facti sunt amici ē
morte pxi. Luce. xxvij. Ami
citas contra hēda est cū bonis
sapientibus et potētibus vīcis
Ideo rex alexandrite scripsit to
nathē. audiret p̄ potes sis et ap
pus ego amicus nōsfer. i. Ma
tha. v. Misit alexander ad ptho
bonū regē ut faceret secū ami
citas. i. Nach. v. Bonos ami
cos habuit paulus. q̄ rogaue
runt cū ne sedaret in theatro.
Actu. xix.

Capitulum .8.

De amore dei.

Amor dei.
Misericordia obtinet pectorum
Scripturam continet pre
ceptorum:

Amor dei fa

cit misericordias obtinere

Ideo daturus dñs le
ge moysi dixit. Ego dominus
facio misericordiam his q̄ dili
gunt me et custodiant p̄cepta.
Ego. xx. Ob hāc causam post
decē, repetita p̄cepta dixit
moysi. Diliges dñm deū tuū
te. Et hoc tō post posuit. ve si ē
aliquo p̄ceptorū offendimus
per d̄flectionē det misericordi
am habemus. Deutero. vi.

Amor dei p̄cepit. principiū
et finis est om̄n̄ mandator. Ieo
dixit moyses. quid petet deus
a te nisi ut abules in vīs eius
et dīl̄ gesetū. Deu. v. Josue post
alias monitōes dixit populo
Diligetis dñm deū vestrum
quasi ficeret coelum oīm p̄
ceptoris. Josue. xxvij. Paulus
etia dixit. Si quis nō amit
deū anathema sit. ac si diceas
tales nullum p̄ceptū feruat. t.
Eorū pxi. Hoc ē etiā q̄ paulus
dixit. Si linguis hominum
loquar et angelorū charitatem
aut non habeat. factus sum si
cutes sonans. et cymbalum ti
mens. vbi oīdit q̄ nullū bos
nū pot fieri sine d̄flectione dei
et ipsa habita non facit homo
misericordiam. i. Corinth. xij.

Capitulum .9.

De amore proximi.

Amare debemus proximū
spirituale offereō orōem
singularem offendēdo di
fectionem:
Salutarem exhibendo co
passionem.
Liberalē faciēdo subiectōes
Personalem dimicēdo
offensionem.